

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 924

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 decembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 584 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-3
Decizia nr. 588 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 24 alin. (2) și (4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	4-6
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
87. — Ordonanță de urgență pentru stabilirea unor măsuri privind situația juridică a unor bunuri din domeniul public și privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a unor măsuri privind managementul situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 584**

din 21 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Oana Marilena Niculescu în Dosarul nr. 3.912/2/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 280D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse de partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, prin care aceasta solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 269/2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia civilă din 21 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.912/2/2012*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Oana Marilena Niculescu cu ocazia soluționării unei cereri întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 247/2005.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că aplicarea legii noi direct în recurs nu asigură respectarea principiului dublului grad de jurisdicție, părțile fiind private de o judecată în fond având ca temei de drept Legea nr. 165/2013. Aplicarea dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 determină aplicarea art. 35 din aceeași lege, articol care stabilește căile de atac în justiție, competența materială, teritorială și funcțională a instanței judecătorești. Or, toate aceste elemente au fost dobândite în baza art. 2 din titlul VII al Legii nr. 247/2005. Deoarece reclamanta nu are posibilitatea de a i se recunoaște pe cale judecătorească cuantumul despăgubirilor ce

i se vor acorda și nici nu se poate adresa cu o cerere de acest fel direct în recurs, se încalcă prevederile constituționale ale art. 16. Totodată, dispozițiile de lege criticate condiționează accesul liber la justiție de respectarea termenelor prevăzute de art. 33 și art. 34 din Legea nr. 165/2013, deși accesul la justiție al reclamantei s-a născut înainte de intrarea în vigoare a acestei legi.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, reluând cele susținute de autoarea excepției de neconstituționalitate, consideră că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii civile și ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Menționează faptul că, prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

11. Deși instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 35 din Legea nr. 165/2013, din modul de formulare a criticilor de neconstituționalitate se reține că autoarea excepției este nemulțumită de aplicarea în cauza dedusă judecătii a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 165/2013. În aceste condiții, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate are ca obiect dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013.

Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 4: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi,*

cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 35: „(1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.

(4) Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.

(5) Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

12. În opinia autoarei excepției, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii civile, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Sentința civilă nr. 5.247 din 25 septembrie 2012, Curtea de Apel București a respins acțiunea formulată de reclamanta Oana Marilena Niculescu în contradictoriu cu pârâțul statul român prin Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, ca neîntemeiată. Împotriva acestei sentințe reclamanta a formulat recurs, care face obiectul Dosarului nr. 3.912/2/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și în cadrul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 raportate la cele ale art. 35 din Legea nr. 165/2013.

14. În continuare, Curtea reține că prin Decizia civilă nr. 1.296, pronunțată în data de 21 februarie 2014, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat instanța de contencios constituțional cu excepția de neconstituționalitate sus-menționată. Totodată, prin aceeași decizie civilă, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a admis recursul formulat de recurenta reclamantă Oana Marilena Niculescu, a modificat în tot sentința civilă recurată, obligând-o pe pârâta Comisia

Națională pentru Compensarea Imobilelor la emiterea deciziei de compensare potrivit Legii nr. 165/2013.

15. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a reținut că dispozițiile art. 21 din Legea nr. 165/2013 stabilesc procedura de acordare a măsurilor compensatorii, constând în: transmiterea deciziilor de propunere de acordare de măsuri compensatorii de către entitățile investite de lege către Secretariatul Comisiei Naționale de Compensare a Imobilelor, după exercitarea controlului de legalitate de către prefect; verificarea dosarelor de către Secretariatul Comisiei Naționale de Compensare a Imobilelor; validarea sau invalidarea deciziei entității investite de lege; evaluarea imobilelor prin aplicarea grilei notariale; emiterea deciziei de compensare, în cazul validării deciziei entității investite de lege. În continuare, instanța judecătorească a reținut că această procedură se aplică total sau parțial cererilor aflate pe rolul instanțelor de judecată, în funcție de stadiul în care se află procedura prevăzută de Legea nr. 247/2005. A apreciat instanța că la această concluzie se ajunge prin aplicarea principiului neretroactivității legii civile. Dacă s-ar considera că reclamații din aceste cauze trebuie să reia de la început întreaga procedură prevăzută de Legea nr. 165/2013, ar însemna că procedura derulată în parte sub imperiul Legii nr. 247/2005 să nu mai producă niciun efect, ceea ce ar însemna ca Legea nr. 165/2013 să retroactiveze, ceea ce ar fi neconstituțional. În consecință, față de aceste considerente, astfel cum s-a arătat, instanța a admis recursul formulat de recurenta reclamantă și a obligat-o pe pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor la emiterea deciziei de compensare potrivit Legii nr. 165/2013.

16. Având în vedere cele reținute în decizia civilă menționată anterior, Curtea reține că nici instanța de judecată și nici pârâta nu au ridicat problema aplicării în cauză a dispozițiilor criticate din Legea nr. 165/2013. De asemenea, din decizia pronunțată de instanță nu rezultă că aceasta a făcut aplicarea în cauză a dispozițiilor criticate ca fiind neconstituționale, ci, din contră, în cuprinsul deciziei instanța a făcut referire la dispozițiile art. 21 din Legea nr. 165/2013, ceea ce a determinat admiterea recursului și obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la emiterea deciziei de compensare potrivit Legii nr. 165/2013.

17. În aceste condiții, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 din Legea nr. 165/2013, deoarece acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Oana Marilena Niculescu în Dosarul nr. 3.912/2/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 588

din 21 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 24 alin. (2) și (4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 24 alin. (2) și (4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Elena Tudor, Maria Ioana Darie (fostă Cirdei) și Mihăiță Iulian Stoicescu în Dosarul nr. 9.065/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 312D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de părțile Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor și de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, prin care acestea solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 179/2014 și nr. 187/2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 9.065/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 24 alin. (2) și (4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Elena Tudor, Maria Ioana Darie (fostă Cirdei) și Mihăiță Iulian Stoicescu. Excepția a fost ridicată cu ocazia soluționării unui recurs împotriva Sentinței civile nr. 5.229/2012, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că până la apariția Legii nr. 165/2013 existau

deja un cadru procesual și dispoziții de drept material aplicabile, iar simpla împrejurare de fapt constând în soluționarea cu întârziere a cererilor de chemare în judecată nu poate justifica aplicarea retroactivă a unor dispoziții noi, diferențiate, ce instaurează un tratament discriminatoriu persoanelor îndreptățite aflate în situații identice. Arată că aceeași concluzie a fost însușită de instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 1.354 din 20 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010.

6. În lumina principiului neretroactivității legii civile, apreciază că aplicarea dispozițiilor criticate ale Legii nr. 165/2013 produce o destabilizare a circuitului civil și o instabilitate a drepturilor de proprietate câștigate ca urmare a întocmirii rapoartelor de evaluare și a depunerii cererilor de chemare în judecată pentru a obține obligarea la emiterea unei decizii din partea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

7. Înstrăinarea de către foștii proprietari a drepturilor ce li se cuvin reprezintă doar o exercitare a prerogativei „abusus” printr-un act juridic, ce nu ar trebui îngădit în nicio modalitate. Având în vedere caracterul perpetuu, inviolabil, transmisibil și fundamental al dreptului de proprietate, apreciază că dispozițiile art. 24 alin. (2) — (4) din Legea nr. 165/2013 urmăresc o sancționare și o reprimare nelegală a înstrăinării drepturilor de restituire.

8. Totodată, acordarea diferențiată a despăgubirilor determină încălcarea prevederilor constituționale privind egalitatea în drepturi. Astfel, limitarea acordării despăgubirilor la nivelul prevăzut de textul de lege criticat este o măsură abuzivă pe care legiuitorul o stabilește în mod suveran, prin nesocotirea celorlalte dispoziții legale cu caracter reparatoriu, determinând discriminarea față de cesionarii care au obținut repararea prejudiciilor la valoarea de piață. De asemenea, prin plafonarea despăgubirilor acordate cesionarilor drepturilor litigioase se aduce atingere inclusiv prevederilor constituționale ale art. 44 și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul caracterului întemeiat al excepției de neconstituționalitate. Aplicarea legii noi direct în recurs nu asigură respectarea principiului dublului grad de jurisdicție, deoarece reclamanții au fost privați de o judecată în fond având ca teme de drept Legea nr. 165/2013. Nerespectarea acestui principiu conduce la încălcarea dreptului la un recurs efectiv și aduce o limitare drastică a accesului la justiție a reclamanților, încălcându-se astfel dispozițiile art. 21 alin. (1), (2) și (3) din Constituție. Aplicarea art. 4 din Legea nr. 165/2013 determină aplicarea art. 35 din lege, articol care stabilește căile de atac în justiție, competența materială, teritorială și funcțională a instanțelor judecătorești. Or, toate aceste elemente erau dobândite în baza art. 20, capitolul V, titlul VII din Legea nr. 247/2005. Menținerea unui sistem de control judiciar paralel conduce la aplicarea unui sistem inegal și discriminatoriu pentru cei aflați în aceeași situație cu reclamanții.

Astfel, reclamantii nu au posibilitatea de a li se recunoaște pe cale judecătorească cuantumul despăgubirilor ce li se vor acorda și nici nu se pot adresa cu o cerere de acest fel direct în recurs, încălcându-se astfel principiul egalității în fața legii și principiul nediscriminării.

10. Accesul în justiție al reclamantilor s-a născut înainte de intrarea în vigoare a legii noi, astfel că acesta nu poate fi restricționat drastic doar pe calea unei interpretări care ar conduce la pierderea protecției juridice a dreptului/interesului lor legitim. Accesul la justiție devine în aceste condiții iluzoriu și pendinte de o simplă interpretare, nu de aplicarea unor reguli și principii de drept stabile, a căror valoare a fost confirmată istoric și dialectic. Art. 24 alin. (2) și (4) încalcă, în concluzie, aceleași norme constituționale ca art. 4 mai sus menționat.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că reglementarea diferită a situației cesionarilor față de categoria beneficiarilor Legii nr. 10/2001, care au depus notificare, precum și a drepturilor pe care aceștia le pot obține nu este de natură a institui discriminări, întrucât, după cum se poate observa, nu suntem în prezența unor situații similare.

13. În ceea ce privește modalitatea prin care se realizează repararea prejudiciului suferit de titularii dreptului de proprietate, deposedați în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, sau modalitatea de despăgubire a cesionarilor drepturilor izvorâte din Legea nr. 10/2001, consideră că legiuitorul este liber să opteze atât în privința sferei bunurilor pentru care stabilește măsurile reparatorii, cât și a întinderii și a modalității de acordare a acestora, în funcție de situația concretă a respectivelor bunuri, fără ca prin aceasta să se instituie un tratament juridic diferit. Faptul că legiuitorul a intervenit printr-un act normativ nou asupra modalității de acordare a despăgubirilor în situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății nu este de natură a avea caracter retroactiv, întrucât în această materie este opțiunea exclusivă a legiuitorului de a decide asupra modului de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută.

14. În final, făcând referire la Decizia Curții Constituționale nr. 720/2010, arată că dispozițiile criticate dispun pentru viitor și se aplică, de la data intrării lor în vigoare, unor situații juridice în curs de derulare, aspect ce nu are caracter retroactiv.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Deși instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 24 alin. (2) și (4) din Legea nr. 165/2013, din modul de formulare a criticilor de neconstituționalitate se reține că autorii excepției sunt nemulțumiți de aplicarea în cauza dedusă

judecății a dispozițiilor art. 24 alin. (2) și (4) din Legea nr. 165/2013. În aceste condiții, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate are ca obiect dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 24 alin. (2) și (4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013.

Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 4: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 24 alin. (2) și (4): „(2) În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).[...]”

(4) În cazul în care din documentele depuse la dosarul de restituire nu rezultă prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, punctele vor reprezenta echivalentul a 15% din valoarea stabilită conform art. 21 alin. (6).”

18. În opinia autorilor excepției, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată. De asemenea, au fost invocate și prevederile art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și cele ale art. 1 paragrafele 1 și 2 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, de exemplu, prin Decizia nr. 200 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 19 iunie 2014, a soluționat o excepție de neconstituționalitate având o motivare identică, respingând-o ca neîntemeiată. Cu acel prilej, Curtea a statuat, în esență, că singura derogare de la principiul prevalenței restituirii în natură, consacrat, de altfel, *expresis verbis* prin art. 2 lit. a) din Legea nr. 165/2013, este reprezentată de situația în care titularul a înstrăinat drepturile ce i se cuveneau potrivit legilor anterioare de restituire a proprietății. Astfel, prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 stabilesc că, în situația în care titularul a înstrăinat drepturile ce i se cuveneau în temeiul legilor anterioare de restituire, singura măsură reparatorie acordată de legea nouă este cea a compensării prin puncte, în condițiile art. 24 alin. (2) din lege, fără a mai putea beneficia de măsurile reparatorii instituite prin legile reparatorii anterioare sau de măsurile reparatorii ale compensării integrale prin puncte. Potrivit acestei din urmă prevederi legale, cesionarii drepturilor izvorâte din legile de restituire beneficiază de un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, la care se adaugă și o cotă de 15% din diferența până la valoarea imobilului, astfel cum aceasta rezultă din grila notarială valabilă la data intrării în vigoare a legii.

20. Din analiza art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013, Curtea a reținut că legiuitorul a reglementat în mod diferit modalitatea de despăgubire, în raport cu persoana beneficiarilor măsurilor reparatorii conferite de Legea nr. 165/2013, și anume titularul dreptului la măsuri reparatorii în temeiul legislației reparatorii anterioare, pe de o parte, și persoanele către care au fost înstrăinate drepturile convenite potrivit legilor de restituire a proprietății, pe de altă parte. Această opțiune a legiuitorului nu reprezintă o sancționare a titularilor originari ai acestui drept care au înstrăinat dreptul la obținerea măsurilor reparatorii, dat fiind faptul că, prin ipoteză, în patrimoniul acestora nu se mai regăsește acest drept. Ca efect al cesiunii de creanță specifice, încheiată anterior intrării în vigoare a noii legi reparatorii, dreptul pretins de cedent, constând în acordarea măsurilor reparatorii conferite de legislația anterioară în domeniul proprietăților preluate în mod abuziv, a fost transferat către cesionari.

21. În ceea ce privește pretinsa discriminare creată prin textele de lege criticate, Curtea, prin Decizia nr. 321 din 10 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 5 august 2014, a reținut că titularul dreptului la măsuri reparatorii, în temeiul legislației reparatorii anterioare, pe de o parte, și persoanele care au dobândit, în temeiul unor contracte cu titlu oneros, drepturile convenite potrivit legilor de restituire a proprietății, pe de altă parte, se află în aceeași situație juridică, făcând parte din categoria persoanelor îndreptățite la obținerea măsurilor reparatorii prevăzute de acest act normativ, în sensul art. 1 alin. (3) și art. 3 pct. 3 din Legea nr. 165/2013. Din acest punct de vedere, acordarea unor măsuri reparatorii diferite, în funcție de beneficiarii acestora, echivalează cu instituirea unui tratament juridic diferit, fără ca aceasta să constituie însă o discriminare, dat fiind faptul că, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale, nu orice diferență de tratament semnifică, în mod automat, încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție sau a celor convenționale relative la interzicerea discriminării.

22. În acest context, Curtea a statuat că, având în vedere obiectul de reglementare al Legii nr. 165/2013, și anume măsuri pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada

regimului comunist în România, precum și domeniul special de reglementare, constând în acordarea de măsuri reparatorii, în considerarea abuzurilor săvârșite în perioada comunistă în materia preluărilor de către stat a imobilelor proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice private, opțiunea legiuitorului de a exclude de la măsura reparatorie a restituirii în natură, precum și de la cea a compensării integrale prin puncte a persoanelor în patrimoniul cărora a fost transmis, prin intermediul unor contracte cu titlu oneros, dreptul de a obține măsurile reparatorii apare ca fiind justificată în mod obiectiv și rezonabil. S-a avut în vedere și faptul că asupra acestora din urmă nu s-au răsfrânt direct sau indirect măsurile de preluare abuzivă. Cu alte cuvinte, dat fiind caracterul abuziv al preluării bunurilor imobile de către stat, aspect ce s-a răsfrânt asupra persoanei, legislația cu caracter reparator a vizat exclusiv titularul dreptului sau moștenitorii acestuia.

23. Mai mult, având în vedere că, în ipoteza supusă controlului de constituționalitate, legiuitorul a acordat cesionarilor dreptului la despăgubire un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și o cotă de 15% din diferența până la valoarea imobilului, Curtea a reținut că măsura legislativă criticată păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit — despăgubirea integrală doar a titularilor originari ai măsurilor reparatorii sau a moștenitorilor acestora — și mijloacele folosite, cesionarul urmând a obține atât prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia, cât și o cotă de 15% din diferența până la valoarea imobilului. În ceea ce privește susținerea referitoare la încălcarea dreptului de proprietate, Curtea a făcut referire la Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în *Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României*, și a reținut că aceste măsuri nu echivalează cu o expropriere, încadrându-se în sfera măsurilor cu caracter general sugerate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fi adoptate de statul român.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Tudor, Maria Ioana Darie (fostă Cirdei) și Mihăiță Iulian Stoicescu în Dosarul nr. 9.065/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 24 alin. (2) și (4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru stabilirea unor măsuri privind situația juridică a unor bunuri din domeniul public și privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a unor măsuri privind managementul situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” este persoană juridică și funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară sub autoritatea Secretariatului General al Guvernului, care îndeplinește față de aceasta atribuțiile legale prevăzute pentru ministerul de resort.

Patrimoniul Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” este constituit din bunuri mobile și imobile, proprietate publică sau privată a statului, precum și din bunuri proprietatea regiei, utilizate conform obiectului de activitate al acesteia.

Se impune luarea în considerare a imperativului desfășurării unei activități economico-financiare eficiente de către Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, ceea ce impune eliminarea acelor cheltuieli pentru activități și destinații care nu contribuie la formarea profitului regiei.

Cadrul legal în materie prevede faptul că fondul locativ de protocol și bunuri mobile se constituie din bunuri imobile și mobile aflate în domeniul public al statului, având stabilită destinația pentru diferite categorii de beneficiari, sens în care, în practică, s-a constatat necesitatea schimbării categoriilor de imobile potrivit destinației stabilite la art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol și bunuri mobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 640/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011 privind reglementarea condițiilor pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a imobilelor proprietatea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, pentru reglementarea situației juridice a unor imobile, pentru reglementarea cheltuielilor de cazare în unele situații speciale, precum și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare, a creat cadrul legal pentru vânzarea imobilelor proprietate privată a statului și a stabilit lista imobilelor propuse în vederea vânzării, multe dintre acestea nefiind solicitate spre a fi cumpărate.

În aceste condiții, regia administrează un fond locativ care generează cheltuieli semnificative.

În acest sens, pentru imobilele care nu au fost solicitate la vânzare trebuie creat cadrul legal pentru schimbarea destinației acestora, inclusiv prin luarea în considerare a schimbării regimului juridic, menit să asigure o exploatare eficientă a acestora.

În vederea reducerii numărului de ordonanțe de urgență adoptate de Guvern, pentru schimbarea destinației unor imobile, care sunt prevăzute în cuprinsul unor acte normative la nivel de lege, ținând cont de exigențele legale în materia adoptării ordonanțelor de urgență, se propune ca schimbarea destinației acestor imobile să se facă prin hotărâre a Guvernului, promovată în condițiile legii.

Prin Hotărârea Parlamentului nr. 44/2014 privind modificarea structurii și compoziției politice a Guvernului României a fost desființată funcția de viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și a fost înființată funcția de ministru al dezvoltării regionale și administrației publice.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2014 privind unele măsuri în domeniul managementului situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată prin Legea nr. 104/2014, a fost înființat Comitetul Național pentru Intemperii și Calamități, condus de viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice.

Întrucât funcția de viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, a fost desființată, se impune stabilirea unor măsuri pentru exercitarea atribuțiilor acestui comitet național, sens în care se propune preluarea coordonării și atribuțiilor Comitetului național pentru intemperii și calamități, care se desființează, de către Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență, condus de viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne, comitet înființat, de asemenea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2014.

Având în vedere faptul că neadoptarea măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență va genera efecte negative, concretizate în imposibilitatea administrării imobilelor de către Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, respectiv în neîndeplinirea prevederilor legale referitoare la managementul situațiilor de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Destinația bunurilor imobile prevăzute la art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol și bunuri mobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 640/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și a bunurilor mobile și imobile prevăzute la art. 11 alin. (2) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 24/2013 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, aprobată cu completări prin Legea nr. 231/2013, cu modificările ulterioare, aparținând domeniului public al statului și care constituie fondul locativ de

protocol și bunuri mobile, se stabilește prin hotărâre a Guvernului, cu respectarea categoriilor de beneficiari prevăzute de art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 19/2002, aprobată cu completări prin Legea nr. 640/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — La articolul 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011 privind reglementarea condițiilor pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a imobilelor proprietatea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, pentru reglementarea situației juridice a unor imobile, pentru reglementarea cheltuielilor de cazare în unele situații speciale, precum și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 30 noiembrie 2011, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Modificarea sau completarea anexei nr. 3 se face prin hotărâre a Guvernului, cu excepția imobilelor pentru care s-a demarat procedura de vânzare prin licitație publică, în condițiile art. 7 din prezenta ordonanță de urgență.”

Art. 3. — La articolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2013 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a

statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 12 aprilie 2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 231/2013, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Modificarea sau completarea anexei nr. 2 se face prin hotărâre a Guvernului.”

Art. 4. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Comitetul Național pentru Intemperii și Calamități înființat prin art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2014 privind unele măsuri în domeniul managementului situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 4 februarie 2014, aprobată prin Legea nr. 104/2014, se desființează. Coordonarea și atribuțiile Comitetului Național pentru Intemperii și Calamități se preiau de către Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență, înființat în baza aceluiași act normativ.

(2) În vederea exercitării atribuțiilor preluate potrivit alin. (1) se utilizează mecanismele operaționale și suportul logistic ale Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

p. Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vâlcov

București, 17 decembrie 2014.
Nr. 87.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 811515